

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

LA VOIX DOBROUDJANE

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ КОМИТЕТЪ.

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА БЪЛГАРИЯ: ГОДИШНО 20 ЛЕВА,
6 МЪСЕЦИ 12
ЗА СТРАНСТВО: 1 година 40

Единъ брой 20 ст.

Телефонъ на редакцията № 368.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ се плаща по споразумение.
Адресъ: В. ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ — ПЛОЩАДЪ
„ПЕРНА ДЖАМИЯ“ № 5. 0000
ИЗЛИЗД. ПОНЕДЪЛНИКЪ И ЧЕТВЪРТЪКЪ.
РЪКОПИСИ НЕ СЕ ВРЪЩАТЪ.

Д-ръ П. Вичевъ.

КЪМЪ СВОБОДНА ДОБРУДЖА

Джеемсъ Монрое, петиятъ по редъ прѣдседателъ на Великата Американска Република, се отличил въ борбата за независимостта на сѣвероамериканскитѣ държави. Днесъ неговото име заема важно мѣсто въ историята на американската република. Между това, той, за вѣща въ международното публично право, доктрината известна подъ името „Доктрината на Монрое“ — „Доктрината на Америка за американскитѣ народи“, която създаде цѣла школа въ Америка и Европа. Тя бѣше насочена на вѣрмето си сръщу всички европейски държави и главно сръщу Испания, която искаше да си възвърне владичеството надъ южна Америка. И колкото пѣти европейскитѣ сили се опитаха да разпростратъ своето влияние, наляхъ който и да е частъ на Америка, „Доктрината на Монрое“ изпъкваше съ всичката своя сила. Тя вдъхновяваше американскитѣ народи къмъ борба за свобода. Тя сѣ подчерта и доби особена сила въ възстание на Куба сръщу Испания (1895—1897 год.

Учението на Монрое символизира въ себе си оная свобода на всѣки народъ, въ основата на която лежи естествено право на хората, сами да разполагатъ и чертаятъ своята съдба — единъ принципъ, който инспирираше и френския народъ въ 1848 год. къмъ крайното обособяване на човѣка и обществото.

Тѣзи идеи постепенно се разширяваха и обхващаха все по-големи сѣрди отъ европейскитѣ обществени до като изстрадаха и се оформиха въ социално-политическитѣ школи на сѣверноамериканската демокрация — всѣки народъ самъ да разполага съ себе си.

На всѣко чуждо вмешателство въ вътрешното управление на даденъ народъ, съ цѣль да го подчини или да засегне неговитѣ свободи, трѣбва да се гледа като на единъ враждебенъ актъ, — казва Великия Американски президентъ Монрое. Така каза и днесъ първиятъ гражданинъ на Америка — Великия по учението си Уилсънъ, когато се намѣсваше въ общия човѣшки катаклизъмъ сръщу Германия, която въ неговитѣ очи, не бѣше друго, освѣнъ една открита демонстрация на силата, да унищожи свободата и правото на други народи.

Слѣдва да се заключи знани, че антантата на чело на която застана Америка съ своя прѣвъ гражданинъ, даваха и даваха жертви сръщу единъ враждебенъ актъ. Тѣхната борба въ основата си имаше между друго и доктрината на Монрое взета въ найшироката и дефиниция. Слѣдователно не може да има вече мѣсто въ уреждане на международнитѣ различия чувство на симпатия и антипатия, не може повече да се ръководятъ народитѣ отъ чувството на побѣдителя и побѣденния, отъ лжната и фалшификацията. Ще трѣбва да се върва, че

е дошло вѣрме, когато правото и истината ще тържествуваатъ и че всѣки народъ, не само, ще добие моралната сила да разполага и урежда съдбинитѣ си, но и различитѣ на международнитѣ гаранции, че правото на всѣки народъ по отдѣлно, ще има опора въ международното право въобще.

Е добръ, ако е върна доктрината на Монрое — основана на началото „Америка за американскитѣ народи“, която доби такова широко приложение, че се демонстрира на всѣка стѣпка въ междина единия животъ, та дори и самитѣ ромъни нескрито вече искатъ „Македония за македонцитѣ, Тракия за тракийцитѣ, нека бжде позволено и ние добруджанци да се опреме на същата доктрина и да кажемъ прѣдъ Върховния съдъ на народитѣ, че има и други единъ животъ на Балканитѣ, който тѣне въ робство и мракъ и въ който население е лишено отъ най-елементарнитѣ човѣшки права и свободи, за да издигнеме гласъ на Великия Монрое въ Европа и да кажемъ:

Основната и рѣководна мисль днесъ при ликвидацията на голѣмата поразитѣ и жертви война, е да се турятъ здравитѣ основи на единъ дълговѣковенъ миръ и да се подготвятъ условията за желаното братство между народитѣ. Правата на добруджанци немогатъ, слѣдователно, да бждатъ потжпкани и пренебрегнати. И ако човѣкътъ въ Полша, Югославия, Украйна, Трансилвания, Буковина и т. н., има правото да бжде изслушанъ и да се самоопредѣля, — това право трѣбва да се даде и на човѣка въ Добруджа. Противното отрицава всѣкакви добри желания за бждащъ покой между балканскитѣ народи, и желаниятъ миръ ще стане условенъ.

Прѣдее, нека се надѣмъ, че и добруджанци ще бждатъ чути и тѣ ще си кажатъ думата, що се отнася до бждащето на Добруджа.

**Добруджанци,
Четете и разпространявайте
вѣстникъ „Добруджански
Гласъ“, защитникъ на
вашата кауза.**

**Българи,
не забравяйте Добруджанскитѣ българи.**

Драгомиръ Пачовъ

Завѣтътъ на Караджата и Добруджанци.

„Свободата не ще екзархиска Караджата“

Хр. Ботевъ.

Днесъ 11 августъ се навършватъ 51 години отъ героичната смъртъ на легендарния български войвода — добруджанецъ Стефанъ Караджата, родомъ отъ село Бей Дулъ (Добруджа), отрясана въ воспитанъ въ гр. Тулча, където се е казля въ революционната дѣйностъ. Изстрадаа Добруджа днесъ, ще празнува 11 августъ безъ шумъ, защото мащеха Ромъния не ще го позволи. Но неговия духъ витае надъ нашата мила родина и поробенитѣ братъ, ще черпаятъ поука отъ своя герой. Нека въ този денъ не забравяме, че и сегашното добруджанско движение е въ рожа на дѣлото на Караджата. Ботевъ, Левски, Каръвеловъ и плеада още добруджански нови дѣйци.

Духътъ на загиналитѣ герои витае надъ нашата измѣнена родина и дава крѣпка вѣра и води къмъ поистинитѣ дни.

Слѣдъ 2 годишна дарена свобода отъ наши братъ, ние на ново влачимъ робскитѣ вериги. Ние, добруджанци, сме още робци — трѣбва да изнесемъ още борби, да дадемъ още жертви прѣдъ жертвенника на нашата свобода и само

тогава ще завършимъ до край започнатото дѣло — свята и свещенъ завѣтъ оставенъ намъ отъ Караджата.

Добруджанци и цѣлиятъ български народъ въ днешния бѣлжитъ денъ ще се поклонитъ прѣдъ паметта на Караджата, който тъкмо прѣди 51 години слези коситѣ си за цѣлокупна България. Изобилнитѣ спомени отъ неговото юначество въ родния край и тогава прѣди 40 годишней 1 юмънскитѣ глѣти и сега и за вѣ бждаще ще насърчаватъ насъ, добруджанци, за дѣйскаване на народното дѣло до край.

Поклонъ прѣдъ свѣтлата паметъ на народния мъченикъ и плеада загинали народни дѣйци. Ние добруджанци ще създаваме тѣхния прѣмѣръ и съ общи усилия и жертви ще продължаваме да водимъ добруджанското движение до край, въ нашитѣ борби спиръ нѣма да има до като не добиемъ оная пълна свобода, която френската революция прокламира и която сегашната мирна конференция трѣбва да даде и намъ. И само тогава свещения завѣтъ на Караджата е изпълненъ отъ насъ.

(Пл. бр. 23 на еп. Люб. Мувинъ Добрудженъ).

Кой образува бандитъ въ Добруджа

На 18 юли по обѣдъ г. годъ ромънска банда е пристигнала въ с. Дели Юсуфларъ, тутораанско, съ двадесетъ каруци. Бандитъ обхожда, селото и започва да стрѣля слѣдъ това придружени отъ водачи трѣгватъ отъ къща въ къща и измѣчатъ вѣнчико живо; маже, жени и дѣца и ги арестува. Органалото население, уплашено, се разбѣга. Стрѣлятъ по тѣхъ, залавятъ нѣкои и ги набиватъ въ прикладитѣ на пушкитѣ си, като непоказалиха цѣне дѣцата. Нѣкои отъ задържанитѣ жени освободиха. Задържаха само дѣдо върковата снаха Цана и дѣйновата снаха Пена; задържатъ още 19 маже и жени и ги откарватъ въ сѣкцията, където пенчки ек, бати до и съставяне.

Въ с. Виской тутораанско тоже същото става. Населението избѣга въ гората където прѣкарва въ страхъ и трепетъ.

Отъ с. Куфалия откараха въ непазѣтностъ турцитѣ Хасанъ Салиевъ Якубовъ и Немаилъ Мусовъ, (ходжа). Първо сѣ ги откараха до сѣкцията въ с. Асфаткой и отъ тамъ никой не знае слѣдитѣ нитѣ. Момчето на Призата успѣло да побѣга, слѣдъ като стрѣляли подиръ му 5-6 пѣти.

Въ с. Хаджеской (сипетренско) въ пърнитѣ дни на юли т. г. отива едно съмнително лице облѣчено въ българска военна форма и отишло при

жената на Гайчо Русевъ и се питаа: — *Имате ли ромънци тукъ и до кога ще ги търпите?*

Жената починала да се оплаква, че подложението е лошо, маже тѣ ги пѣта, а работа ги чаква и т. н. Тоя смуща типъ слѣдъ това я слѣдва и слѣдъ това сѣ два жандарми арестува въ нещастната жена, смазватъ я отъ бой, за да узнаятъ какво бѣло току ва лошо въ Добруджа.

Въ сѣщото село, пакъ въ пърнитѣ дни на юли, връщатъ се емигрантитѣ Велико Павловъ, Тодоръ Кулевъ, Валико Русевъ и Димитъръ Флоровъ. Работятъ по нивитѣ си една-седмича и на 6 юли въ недѣля излизатъ на една крѣпка въ селото. Жандармитѣ знаатъ вече за тѣхъ и ги дирятъ, тѣ пакъ избѣгватъ въ България. На 12 с. м. една банда състояща се повече отъ 400 души блокира целото село. Започватъ се безпощадни изтезания върху селяни и селянки. Слѣдъ това вързватъ около стотина души и на 50-60 каруци реквизирани, на отв колони ги откарватъ — единъ въ с. Каджакъ, и други — въ с. Сарсанларъ. Очевидци разказватъ, че въ Сарсанларъ е имало много вързани хора и каруци събрани. Населението е въ отчаяние.

А. П.

Романските банди обезчестиха 14 годишно момиче.

(Специална служба на В. Д. К.)

На 1 август т.г., в с. Кьосе Абди една банда романска, състояща се от 100—150 души въоръжени, облечени с българска военническа форма, романски военнически дрехи и турски селски такива, в 6 часа сутринта нападат селото, с цел да изтезават българското население. Обаче, последното узнало, че ще го сполети нещастие, разбървало се без да може да си вземе артефакти за пръжкване и примичало в България. Сега е настанено по граничните села Шереметкьой, Ели-Балабанлар и Ески-Балабанлар. Романската банда е заловила Кюю Николов 70 год. и какво е станало с него понатакъ, не се знае. Тя, която не можела да избяга, сж жестоко мътретирани, събличани съвсем голи, вързали им краката и ръцете, та по голо им написали побой. Има убити две момчета: Стоян х. Кичев 15 год. и Петко Христов 12 г. Убити сж сж куршуми. Тая банда е дошла откъм гр. Тутракан сж 40 каруци и е плячкосвала, натоварили разна плячка откъм къщата на населението и ги отнесли към Тутракан. Това ни съобщиха: 1) Иланка Великова, 32 годишна, женена, 2) Тота Иванова 17 год., неженена, 3) Маринка Иванова, 19 год., неженена.

Неда Станчова, която по-късно избягала, казва че 7-8 души сж били заловени и откарани в секцията, където живеел шефа и тая банда ги е събличала голи, обезчестява ги и след това им нанесла побой. Измъчките жени са били едно момиче на 14 год., Стефанка Стойнова, което бързо било събличено и е изпитало най-отвратителни подигравки с честта си. След това банда се е отдала на грабежи на дрехи, свини, патки, кокошки и др. и вчера след обяд се изтегнала от селото и се е скрила в гората. Избягалото население се страхува да се завърне в селото си, а мнозинството му сж оставени на произвола на злобата.

с. Кеманлар, 3. VIII. 1919.

П. п. Тота Иванова, Маринка Иванова и Иланка Великова.

Съобщава: Др. Матев.

— Дванадесетият въскресен ден на широката демокрация, свободата и независимостта на малки и големи народи.

Романските банди и отъ България.

(Специална кореспонденция отъ границата).

В селото Чобан-Насуф, Шарийска община, на 2 тог по обяд, когато селски биволар Адем Йомеров пелъне добитка на селото в мърата на около 1—2 километра отъ границата в българска територия, романските горски стражари отъ Сунгурларска община (Добруджа), за дават биволаря, свързват го, заплашват го с бой, ако посме да вика, дори насочили към него пушките си, ако се осмели да вика. Тогорските стражари откъм 24 добитка, от които 23 биволи и 1 биволица и заедно с биволаря Адем Йомеров откриват ги в Добруджа. Когато приближават селото Рахман-Ашиклар, тогава една освободената биволаря да се върне, като му заявяват да каже на стопаните да търсят добитка си в Сунгурларска община.

Стопаните: Рашад х. Ибраимов, Адем Халилов, Мустаф. Аптулов, Топал Сюлман, Осман Мехмедов, Потурлу, Билял Чамалов, Мохарем х. Озманов, х. Кара Ахмед,

Ибраим Мехмедов, Али Керимов, Ахмед Мехмедов и Сюлман х. Мехмедов отъ с. Чобан-Насуф и Якуб, Ятифон и Ахмед Алиев отъ с. Шарий, отиват да си вземат добитка в с. Сунгурлар, по горските стражари им казват, че ще си получат биволите, като дадат по 8 наполеона на чифт. Тъ не се съгласяват и се връщат обратно.

След това двама отъ стопаните отиват на ново при горските стражари, обаче последните разсъдени от първия отказ, вземат им по 200 лева и часоничите и с пемани ги пазват.

Добитките и до днес е още в капана на село Сунгурлар.

с. Шарий, 6. VIII.

С. Алексиев, П. Чернев.

Le Mouvement Dobroudjaïen Organe de l'Organisation Dobroudjaïen en Bulgarie

Paraît le 1-er, le 10 et le 20 de chaque mois. — Rédaction et Administration, place "Bachra Djamia" 5. Téléphone No 368.

Abonnements:

Bulgarie: 6 mois 9 frs, un an 18 frs. Etranger: 6 mois 10 frs, un an 20 frs.

Намира се за продажба при всички вестникарски агенции в Царството. Въ София за продажба при вестникарските будки. Един брой 50 ст. Приемат се абонати чрез Административната, площад "Черна Джамия" 5 — София.

— Първата длъжност на добрия гражданин е да бъде полезен на близките си.

Животът на населението въ Тутраканско.

(Кореспонденция отъ границата).

Романската власт въ Тутраканско е обходила селата Каджкьой, Рухово, Спанчов, Бьмар-Косуй, Саранлар, Хоррлар, Арабаджилар и др. и е събрала много цивилно обзидко отъ населението, сж което обзидка свои бандити и ги разпротина из селата на околната да изтезават и обират мирното население. За да стигнат по бързо до с. Каджкьой, взели отъ Саранларската община 48 каруци и тържествено влезли в селото. Сж, пристигането им, селото било блокирано и се починало ловенето на мирното население "мнимите комити". Заловени и съдени от бой сж следните лица: Валид Е. Чешмеджиев, Георги Георгиев, Янаки Чешмеджиев, Арсен Георгиев, Велик Стойков, Никола Нв. Холерев, Метев Великов, Тодор Стойков, Николай Стойков, Димитър Нв. С. Кулев, Ил М. Нейков, Иван Т. Миков, Ней Танев, Петър Д. Станев, Юрдан Д. Яков, Иван Т. Кослев, Енз Миков, Тодор Димитров, Атанас Валушов и др., че уж са хранили български комити.

Велик Енз и Георги Г. Николов били откарани в гр. Силистра и след като им нанесли силен побой, взели им по 500 лв. и ги освободили.

Жителската Елепа Ст. Маринова е смязана отъ побой и сега лежи в постеля. Причината е, че се е оплакала по-рано на италиански комитанти, за да ги взели желязния криват сж постелките и покривките. Нейко лица отъ селото сж успели да избягат в България, а друга въ мърата, за да се спасят.

Ца 7-8 души (Г. Георгиев, П. Стойков, П. Холерев, П. Стойков, Тодор Стойков, Арсен Георгиев) много биги, та домашните им крале още и ги обзиди въ пръдните комити. След прекратяването на боя, накарани били венчки жигели отъ селото да поднесат декларация, че няма да хранят комити и ще правят съмишлените лица на романската власт.

За храна на въпросната романска шайка, която се е състояла отъ около 120—130 души, били събрани отъ селата: Бьлар-Косуй, Спанчов, Рухово и Каджкьой по 10 овце и 10 гледи.

Петвата седмица отъ половината, понеже стопаните се страхували да пият и си приберат храната отъ пият. Мнозина сж заловени, като се връщат отъ полека работа или воденица и сж обвинявани, че ходели да посят храна на българските комити.

Стари хора казват, че еднооръженото българско робство под турците е било цфте, сравнително сгашното — романското.

Романското кхреерарство е траяло два дена въ с. Каджкьой и отъ там е заминала за Виевкойската община.

И. Трифонов.

Къмъ добруджанските бължани. Комисията за раздаване помощи на бължани въ София се поглежда на улица 6 септември.

Редацията и администрацията ни сж помъщава на площад "Черна Джамия" № 5.

Годишен абонамент: за България — 18 л., за 6 м-ца — 9.

Телефони на главния редактор: 368, 1186 и "Дебър" 24.

Кацеларията на Добруджанския върховен комитет въ София се помъщава на площад "Черна Джамия" № 5. Все тамъ се помъщава и софийското дружество "Добруджа", телефон 368.

Изъ страданията на Добруджанци.

(Продължение)

Тутраканска околия.

12. На 25 юли т.г. къмъ 5 часа сл. об. Христо Ст. Козаров отъ с. Синово, като коселъ сж отъ собствената си ливада близдо границата, забелязва, че 8 души романски жандарми го приближили на 100—200 крачки. Петърният спасение сж бгетното. Стрелят подиръ му, обаче не го олучат. Връщат се догана, залавят 16 годишната му дщери Деша, набиват я и, доволни, сж заминават.

13. На 26 и 27 с. м. въ 1 часа сл. получих 16 романски жандарми приминават границата и навлизат въ българска територия сж цел да плячкосват. Забелязват ги обаче, и тж избягат.

Учително събрать данните въ Тутракан и Старо село за родните 1916, 1917, 1918 и 1919.

14. Италианските войски наплетнаха Тутракан, вишего тж пристигнаха французски колонизаци войски.

Заповедта за изземването на хранитъ още не е отменена. Венчки прибудително трябва да пелъне хранитъ на общи харман, където има настанени върхачки за добърото овършване. Сж населението сж остави само по 300 грам джоба и нищо повече, дори че се остави и за сжме.

15. На 20 юли т.г. пръз нашата Пеша Косевков отъ с. Виевкой 30 годишен, биги на чегри малки джоба, пелувал въ фата си сж каруца за последното село Вьдича. При влизането въ това село, пж засадаали отъ куршуми сж писала върху тжх изненадано.

Къниги сж подпалват, каруцата сж обрца. Пеша пада наранен, а братъ му успява да избяга въ пощния мрак. Романските жандарми залавят ришени, промушат го на ивекло мърта сж пожнед и пуцкати сж, пръзват върху му, от

риватъ ушитъ му и посетъ и го откарват въ Тутраканската болница, където издъхва. Италианските комитанти въ Тутракан видъ това грозно аръление и ужасени, каза на романските следните думи:

„Вие казвате, че българите сж ривали уни и посове. Такова ишо азъ не виджж. Сега обаче виждамъ, че ие романските върхите това. Ако ие го убивате, убийте го, но ие го мъчете така въреки“.

Така романските сжати цивилизацията въ Добруджа. Новини джича, слъти, спрати и измъчени жени и стари сж екитати немилли недражи. Тж сипят проклетия върху авторитъ на тжхните джжи.

Силистренско.

С. Гарван. — Завръщат се двама души отъ пльнж. Отиват си по домовете, обаче биват заловени отъ романската жандармерия и закарани въ секцията подъ пръдлогъ, че имало нареждане да ги напращат като романски войници. Въ секцията, венчко това става за рушвет. Понесват имъ по 200 лева, и нещастните, понеже сж завръщат отъ пльнж и, следователно, измат какво да дадат, биват закарани въ Силистра, гдето имъ вземат по 100 лева и ги освобождават. Именува сж Петко А. Братудов и Костадин Великов.

С. Попина. Иван Минков биги заловен отъ жандармерията. Закарват го въ Силистра, гдето му вземат 100 лева и го освобождават. На Иван Кочев отъ с. Попина, шефа на жандармерията му задига 2 вола и ги пръдава на Пиротич, който има чифлик въ с. Кумпурлар, за нуждите на чифлика му. — Отъ сжното село на Царина Костадинов Саров сжкати шеф отнема 2 крави, които изпраща на околийския началник въ Доймударь да бъдат използвани отъ него.

С. Доймударь. На Пеня Н. Саров сжкати шеф отнема едно волче и го закова за идене, подъ пръдлогъ, че "той е биг въ Илгария". Двигата му отипа да се молят да имъ освободи волчето, обаче жестокият романс ги напелува и разгоня. Тж сж отиват сж плач на очите.

Д. Агасев.

Курт-Бунарско. На 31 юли т.г. двама романски жандарми отъ Агс-Бунар, Курт-Бунарска околия, откарвали две жени на бължани къмъ Силистра. По пътя въ Голеркьойската гора, тж сж опитват да изнасилват жените. Последните, здрави и кадени българки, отнемат пушките на жандармите и застрелват едни. Цъла шайка сж организирана да диригъ виновниците и въ яда сж залавят жените на други бължани, а именно на Петър Недьков, Валуш Георгиев, Недько Нарев, и Георги Дичов отъ с. Голеркьой и залавят 10000 лв. контрибуция на селото. Жените сж арестувани и позорно обезчестени. Селото и до сжга етри блокирано отъ банда. Подобрности следват.

Съобщава Д. Недьков.

Щедър дарител за Добруджанското дъло.

Върховният Добруджански Комитет отъ свое име и отъ името на всички добруджанци изказваме ий сърдечна благодарност на извонния у пжъ бгетел и рододубей г. ИВАН Н. КОВАЧЕВ за подареният отъ него 15,000 (петнадесет хиляди лева) на добруджанското дъло.

Пелваме сж, че примърът на г. Ковачев ие сж издъва и отъ други наши замъти рододубни граждани.

Делегатът отъ съборитъ въ Бабадгъ сж уелван да съобщитъ тогавъ сж адресъ въ ий недродубжательно ирми въ Вьрхния Добруджанска Комитета.

Положението.

Необходимо бѣ присѣдствіе на нацията делегация въ Парижъ, за да се парализиратъ купичката хули, обвинения и интриги на съседитѣ ни. Фактътъ, че частъ отъ французската и английската преса на чело съ Енформасионъ, Кроа, Голоз, Ле Пей и Таймсъ открито пледиратъ каузата на България е достатъченъ, за да се долови новия курсъ въ Франция и Англия по балканската проблема. Ние не говоримъ за италианската преса, която и въ миналото си и днесъ продължава да отстоява историческия и етнографически права на изстрадала България. Всички ние сръщаме гласоветъ на симпатия и защита съ голѣма благодарностъ.

Великитѣ българофили Бъкстонъ, Баучеръ, Луи Лѣже и др., които познаватъ отлично положението на Балканитѣ, продължаватъ да развиватъ похвална дѣйностъ, цѣляща свободата и независимостта на робитѣ отъ Добруджа, Македония и Тракия. Тѣ атакуватъ позицитѣ на ромъни, сърби и гърци, които, фалшифицирайки история, правд и планини отъ факти, искатъ, въпрѣки принципитѣ на задокеанския миротворецъ, възприети като *свободна отъ самитонна демокрация*, да сложатъ своитѣ империялистически тапи надъ областъ, които копцѣтъ да живѣятъ свободно, да се радватъ на независимостъ, да проспериратъ финансово — икономически и да бждатъ милвани отъ струитѣ на свободния животъ. Ще прѣусиѣ ли дѣлото на тия съседни? Не. Ние и з к л ю ч и в а м е тая възможностъ, защото се утвърдени, че *новиятъ* свѣтъ ще ликвидира съ инстинктитѣ на грабежи и мародѣства, всредъ които се роди и живѣе *стариятъ* свѣтъ.

Знае се, че българското правителство поиска плебисцитъ за всички земи, за които съседитѣ ни аспириратъ. Последнитѣ въ хорово пѣние се противопоставиха на това искане и съ това — съзнателно или не — оскъриха г. Уилсона и се постариха да окаркиратъ неговитѣ принципи. Искатъ ли се по-мощенъ доказъ, че тѣхната кауза е окончателно изгубена? Защо се страхуватъ отъ *непредвидено* допитване? Защото сѣк прѣдварително убѣдени, че това допитване ще блямира тѣхната политика на грабежи и погисничество.

Чуждитѣ печатъ продължава да се занимава съ въпроса около

Учимъ се, че обетованото писмо, което старо-загорскиятъ магър-политъ Методий Куевичъ отпраща до г. Уилсона и съ което бѣдетъ рисунатъ мѣститѣ и терлата на потиснатитѣ македонци, тракийци и добруджанци, е направило силно впечатление на американския президентъ.

необходимостта отъ прѣговори между България и Ромъния, досѣжно Добруджа. Ромънскитѣ вѣстници видимо се противопоставятъ на желанието за прѣговори и изтъкватъ, че Ромъния не ще отстъпи пѣя отъ *„свещената си земя“*.

Съ факта, че Ромъния смѣта Добруджа за своя свещена земя, когато цѣлиятъ свѣтъ знае, че тая българска покрайнина бѣ откъсната отъ снагата на България въ замѣна на Бесарабия, която се ладе на царска Русия отъ Берлин-конгресъ, идеята за прѣговори и пазарлъци е прѣстѣпна. Добруджа трѣбва да получи свободата и независимостта си. Тя не е и не може да бжде африканска колония, да служи за размѣнна монета. На тая и единствено на тая база, прѣговори трѣбва да има. Всичко друго ще бжде прѣдливане отъ празното въ пустото пространство.

Еврейството напоследѣкъ надале тревоженъ викъ противъ погромитѣ и грабежитѣ надъ сѣнародницитѣ си изъ Ромъния, Полша и Русия. То апелираше къмъ потрѣсената обществена съвѣсть на Европа и Америка. Присѣдинявайки свой протестъ противъ авторитѣ на тия погрома и грабежи, ние искаме да изтъкнемъ, че Добруджанското население днесъ е поставено вънъ отъ законитѣ, че то е грабено, бито, изтезавано, безчестено и отвлечено. Еврейството не биваше да изпуска изъ прѣдъ видъ това. Неговиятъ гласъ трѣбваше да обхване и него.

Благодарение мощната подкрѣпка на съюзницитѣ си, Ромъния можа да влѣзе въ столицата на Унгрия. Ромънската преса е въ възторгъ отъ това събитие, а нѣкои прѣдставители на обществената мисль загатнаха за прѣдстоище коронясване на ромънския кралъ въ унгарската столица. Съ тия съобщения се цѣли да се отклонитъ вниманието на широкитѣ обществени маси, които продължаватъ да изпитватъ прѣлѣститѣ на чокойската управа. Това не ще помогне, обаче. Защото всички познаватъ добръ формитѣ на тая управа слѣдъ паметната селска революция на 1906 г., тѣй документирано описана отъ г. Кр. Рановски въ книгата му „Болгарска Ромъния“.

Ромънскитѣ сръбски и грѣквѣстници продължаватъ да се пълнятъ съ фантастични сѣвдения за работитѣ въ България. Тѣ говорятъ за бунтове, революции, стачки, убийства... и какво ли още не. На насъ, разбира се, това не прави впечатление. На Европа и Америка сѣщо. Чуждитѣ държави иматъ свои прѣдставители тукъ — граждански и военни — които познаватъ добръ косяма на съседнитѣ прѣвѣнци. Съ тия прѣвѣнци, основани на шантажа и фантазията, дѣлото на измѣненитѣ и потиснатитѣ само печелатъ.

Върховния Добруджански комитетъ. Съобщава ни Добруджанскитѣ бжжанци, че се търсѣтъ такива за работа. Исканецитѣ да пострѣжатъ на работа да се отнесатъ до кайшоларията му.

ХРОНИКА

— За редакторъ на нашия вѣстникъ е ангажиранъ извѣстия софийски публицистъ г. Ал. Георгиевъ.

— Умоляватъ се всички редактори на вѣстници и списания, както и издателствата на книги и библиотеки да изпращатъ по единъ екземпляръ въ редакцията ни, въ замѣна на нашия вѣстникъ.

— За да имамъ възможностъ нашиятъ четитѣ да слѣдятъ по-сѣществени работи на българската обществена мисль, отъ идния брой ще отворимъ новъ отдѣлъ „Извѣстия“.

— Мадария се е попила между пограничното добруджанско население. Санитарната властъ, която разлага съ венчки ерѣдетия за борба съ страшната епидемия, надѣмъ се, ще вземе бързи и ефикасни мѣрки. **Водопробитѣ** отдѣление при софийската община съобщава, че ще приеме на работа извѣстно число бжжанци — добруджанци. За разявление послѣднитѣ да се обърнатъ къмъ сѣщото отдѣление.

Върховниятъ добруджански комитетъ връчи на сѣгашенскитѣ прѣдставители единъ обетованъ и добръ мотивиранъ мемораръ, досѣжно съдбата на днешна Добруджа.

Върховниятъ добруджански комитетъ е отпращалъ до всички сѣгашенски и неутрални прѣдставители едно обширно писмено изложение въ свръзка съ положението въ Добруджа, като излага редица факти и статистики върху дѣлата на ромънската администрация.

— Още една жертва. Прѣд 4 мѣсеци се е поминалъ отъ тифъ въ гр. Тулча **Симонъ Сивковъ**, единъ отъ заслужилитѣ българи, отвлечени прѣзъ 1876—1877 год., и делегатъ на двата събора въ Бабадагъ. Той остави добри спомени. Миръ на прахътъ му!

— Редакцията на сѣ. **Лѣо Мушманъ** Добруджанецъ моли добруджанци, чийто близки сѣ загинали въ Молдова въ изгнание, да изпратятъ портретитѣ на загиналитѣ, съ кратка биография, които ще имъ се повърне обратно. Ожидатъ мѣли и за фотографитѣ на убити офицери и воиници добруджанци, съ кратка биография, съжалили кости за свободата на родна Добруджа.

— Всичко било Ромънско. Съ замислането на италианцитѣ отъ Тутраканъ и Силистра, ромънската администрация използва междуцарствитѣ и влѣга венчко отъ населението и най-вече добитѣка отъ Силистренско, Аксданларско, Куртбунарско и Тутраканско. Прибиратъ се венчки почти стада и сѣ плѣцове се отнасятъ въ Ромъния. Официалната властъ издава за това специални нареждания.

Отъ Хр. Студеновъ отъ Шуменъ, който живѣе въ с. Калипетрово (Силистренско) ромънцитѣ влѣгнаха 380 овце. Италианцитѣ ги освободиха. Сега обаче, на ново ги взеха и ги откраха въ Ромъния.

— Още една жертва. Кметътъ на с. Гарванъ, Силистренско, Петъръ Р. Дафиновъ, каралъ населението безплатно да му работи земата и на местницата. По негова кѣвета ромънската властъ заложила виднитѣ селвинитѣ — търговецъ Тодоръ Н. Мирчевъ, смазала го съ бой, ограбили го и открадали въ Браила.

ПОСЛѢДЕНЪ ЧАСЪ

„Парижъ, 4 августъ. (Заксѣнѣла). Слѣдъ прѣживане на голѣмия мемораръ по българскитѣ искания въ Македония, Добруджа и източна Тракия, българската делегация доку-що изпрати новъ мемораръ до конференцията за мира относно западна Тракия. Въ този мемораръ се отхвърлятъ грѣквитѣ искания за тая провинция и се изтъква, че, по исторически, етнографически, политически и икономически съображения тази провинция не трѣбва да принадлежи освѣнъ на българитѣ. Въ заключение меморарътъ патѣсна убѣдението, че мирната

конференция не ще откаже западна Тракия отъ България, за да я даде на Гърция, която, впрочемъ, никога не я е искала нито въ миналото, нито при сключването на Лондонския договоръ (30 май 1913 г.), нито при сключването на тайния договоръ между Гърция и Сърбия, за да си обезпечатъ послѣднитѣ подѣлбата на извоюванитѣ отъ Турция територии, даже на Букурещката мирна конференция, където, обаче, побѣденъ България бѣше всепѣло въ рѣшитѣ на своитѣ противници и че тѣй ще се постарее да прѣмахне бжжанитѣ сѣперничества между двѣта страни на икономическото попрѣще, където тѣ се допълватъ взаимно и да внесе въ тѣхнитѣ отношения примирителенъ духъ, тѣй необходимъ за развитието имъ въ мира. Всички грѣквѣ вѣстници отблъзватъ за връщането на този документъ на мирната конференция.

— Споредъ в. „Танъ“, въ американскитѣ кръгове продължаватъ да върватъ, че, въпрѣки станалитѣ занчера разговори между г. Венизелосъ, отъ една страна, и г. Г. Полкъ и Уайтъ, отъ друга, и които бидоха прѣдизвикани отъ шефа на грѣквата делегация съ цѣль да сломи сѣпротивлението на американцитѣ за отстъпването западна Тракия на Гърция, американската делегация ще настоява, щото България да не бжде лишена отъ излазъ на Бѣломорското крайбрежие.

— В. „Интрасианъ“ пише: Конференцията ще се занимае утрѣ съ българския въпросъ. Има изгледи, че нашиши неприятѣли ще получатъ едно първо удовлетворение въ утрѣшната засѣдане. Дѣйствително, не е изключена възможността България да получи излазъ на Бѣло море.

Ромъния и България.

— Ромънскитѣ вѣстникъ „Избѣда“ отъ 5 тогъ е далъ мѣсто на едно интервю взето отъ командвания Дунавската армия, генералъ Граеяниъ, при заманаването му отъ Букурещъ за София. Генералътъ казалъ: „Дойдохъ, за да стоя на стража на Днестъръ, докато възстановите войската си и я въоръжите. Помощта дойде, нѣсе се възстановиха, за наша честъ, съ поразителна бързина. Ето защо азъ отивамъ къмъ Дунавъ, при българитѣ, съ които, надѣвамъ се, не ще имаме нищо неприятно... Тамъ имамъ само една мисль — за порядъкъ. Кѣлѣто за условията на мира и да биха били тежки, какво друго биха могли да сторятъ българитѣ, освѣнъ она, което направиха германци и австрийци: да подпишатъ!... Народитѣ възпадатъ грѣшнитѣ на правителствата...“

Б. Р. Порядъкътъ въ България е образецъ, въпрѣки легендитѣ на стрѣвната съседска преса. И ако той порядъкъ бѣ запазенъ прѣзъ миналитѣ дни на гладъ и лишения, днесъ той е гарантиранъ изцѣло. Съ Ромъния ние желаемъ добри приятелски връзки. До като, обаче, тя ще държи Добруджа обкована въ желѣза, до като не напусне пѣтя на денационализациата, грабежитѣ и безчестната надъ добруджанци, до като послѣднитѣ не бждатъ свободни и само, стойтелни хора, приятелскитѣ отношения не ще бждатъ възможни. Досѣжно условията на мира, ние чакаме не отжжение и наказания, а права, основани на минало, история, етнография и документи. Така, дезакордираното пѣяно на Европа, за което говори „Еко де Пари“ отъ 4 тогъ, се акордира добръ, и народитѣ ще заживѣятъ въ миръ и здрави сѣвѣдени отношения.

Ромъния и Унгрия.

Ромънското правителство официално заявява, че има нищо общъ съ политическата комбинация, която дѣкара на властъ Кристергофъ Носифъ, начело на днѣшното унгарско правителство. Както е извѣстно, бжжанското правителство въ Будапѣща бѣ арестувано и вънѣто негъ дойде Кристергофъ Носифъ. Той е помогналъ съгласението да бжде благожелателно къмъ него, да се съгласи отъ направачето на делегация за мира въ Парижъ и заявява, че съ ромъни, югославяни и пр. нека да живѣе при най-добри съседски отношения.

Тжгата на изгнаника.

(Психологически етюд).

Искам, величав ден.
Тжгува изгнаника. Не го рад-
на нищо. Вижда подглед към родни
мѣста, дѣри мисли спомени. Унася се,
вижда се пакъ, но нищо не го тѣши.
Като че ли и самата природа, обръ-
менена отъ робството, погрози и на-
ишна тжга.

Но блѣсва искрица на радостъ.
Милъ приятелъ споможе изгнаника,
възбужда мисли дѣтски спомени, унася
го далечъ, далечъ въ миналото, от-
къдева го отъ всичко въ самоза-
брана.

И веселъ е той. Заживява съ
дѣтска радостъ, унася се въ родни
кѣтве, прѣбръжда мила родина. Ето
го въ ранна утрин, задиря задущен-
венъ приятелъ, трѣгватъ на дѣла
пжта.

Какъ всичко е хубаво! Нѣма тжга.
Всѣждъ радостъ пѣе. Минаватъ дни
весели, блаженни, любовни... Ей
ги въ росна зора по стѣнина, кам-
ниста пжтека, далечъ въ самотни
мѣста, бератъ цвѣта. Какъ
всичко е величаво! Папратъ, аглика,
дива незабравка, всичко, всичко се
кѣса, слава се въ хербери, за да на-
помнимъ много, много.

Но отминаватъ днитъ на радостъ,
за да възбудятъ повече скърбъ. От-
хожда си милъ приятелъ, остава пакъ
самотния изгнаникъ, за да затѣжее
повече, повече отъ всичко! Всичко
погрози, всичко зашепва: тжга,
тжга.

Юнуларъ, юлий 1919 г.

С. П. Б.

Външна хроника

Прѣговоритъ между България и
Ромжия.

Социалистическиятъ ромжески ор-
ганъ „Социализмъ“ отъ 2 августъ
пише следното подъ заглавието „Прѣ-
ки прѣговори съ България“.

Една лонска телеграма съобща-
ва че „Изглежда, какво ще се случи
на Ромжия и България да наглад-
дятъ спора за южна Добруджа въ
прѣки прѣговори“.

Това извѣстие би могло само да
ни зарадва. Вѣско сближение между
буржуазнитъ на вѣска страна, съ-
здава възможностъ за сближение между
народитъ.

Обаче, ние сме пѣсимисти относно
результатъ, защото познаваме отекъ-
ствително на ясно съзнаване интереситъ
на балканскитъ кѣроли отъ управител-
цитъ на тѣзи народи, включително по-
разбира се, и на ромжескитъ.

Вѣски отъ балканскитъ народи
иска да се възползува днесъ отъ за-
трудненото положение, въ което се
намирать неговитъ съседъ, за да
експлоатира нужитъ имъ, а Италия
иска да се възползува отъ разногла-
сията на всички.

При все това, прѣговоритъ могатъ
да иматъ частиченъ успѣхъ. Тъ се
развиватъ прѣдъ очитъ на Италия,
упълномощениятъ жандармъ на бал-
канскитъ народи. А Италия, на ко-
ято не изнася една голѣма Гърция и
Сърбия, е изключена да се остави на
България, Тракия и да й се даде
нѣщо отъ Сърбия. България, за да
задоволи своя протекторъ, ще се от-
каже отъ кадрилитета или ако не
отъ цѣлия, то отъ половината, за ко-
еото Ромжия ще бѣде обезщетена
отъ Унгария, като остане да владѣе
до Тиса.

Явно е, че подобно сближение
между България и Ромжия ще стра-
да отъ едната порокъ на денъ, е-
нотъ и из ще бѣе трѣбно, освѣтитъ
докладото българскитъ и ромжески
народи ще знаятъ да се свѣдятъ“.

Б. П. Прѣки прѣговори съ Ро-
мжия ще бѣдатъ възможни само при
условието, ако Добруджа бѣде сво-
бодна и напълно самоуправлява се
страна. За тоя идеалъ ние работимъ
и ще продължаваме да работимъ съ
ненамалена енергия и горѣщъ энту-
сизмъ.

Отъ Парижъ съобщаватъ: „От-
носно балканскитъ въпросъ, междуна-
родната синдикална конференция прѣ-
поръчва балканската конфедерация,
като вѣсенъ народъ запази независимостъ
св. Конференцията прѣдстави-
тели противъ завземането на Смир-
на отъ грѣцкитъ войски. Същата
поддържа исканията на Корея и
настоява да се даде свобода на сло-
вото и сбиранията на индийскитъ
народъ. Накрай конференцията въз-
прие прѣложението на Трьолетъ за
назначаване една комисия, която ще
се занимае съ проучването на нѣкои
организационни въпроси. Накрай глав-
ниятъ секретаръ на конференцията
г. Хюсеманъ съобщилъ, че конферен-
цията е закрѣта.“

Клофачъ за славянството.

Парижскитъ в. „Народна Похитика“
отъ 15 юли съобщава, че за банкето,
даденъ въ прѣжкото кметство, по
случай тезоимения денъ на кралъ
Петъръ, на който банкето прѣдседател-
ствувалъ и югославияскитъ прѣдстави-
тель въ Прага Иванъ Хрибаръ,
чешкитъ министри д-ръ Несели и
Клофачъ, прѣжкитъ кметъ д-ръ Вакоа
и пр. министръ на Народната Ор-
брана Келсичъ, отъ името на своята
партия, държалъ гостъ за кралъ Пе-
теръ, споминатъ битката при Ку-
маново (1912 г.) казалъ: „Въ бѣдеще
сърбитъ и българитъ трѣбва да се
помирятъ. В сна и Будапеща бѣха
виновни за братоубийствената балкан-
ска война. Славянскитъ партии трѣб-
ва да се сплотятъ. Следнени — ние
ще бѣдемъ силни, разпокъсани — ще
бѣдемъ слаби и играчка въ рацѣтъ
на великитъ сили. Бѣда Гора е от-
мжстена, Косово-поле също, и надъ
тѣя бойни полета витае духътъ на
славянската солидарностъ. Ние трѣб-
ва да се уповаваме сами на себе — на
никой другъ. Ние трѣбва да създа-
деме Съединенитъ Щати на централ-
на Европа, една мозаика отъ малки
народи, които ще се защитаватъ и
икономически и воино.“

Отзивъ на „Добруджански
Гласъ“

„Камбана“ отъ 14-того съобщава:
„Добруджански Гласъ“, органъ на
върховния добруджански комитетъ,
се получи въ редакцията. Той ще
пледира за свободата на Добруджа,
възв. основа на Уласовитъ прин-
ципи“.

НОВА КНИГА
За юристи и учреждения.

Учтване къмъ закона за адми-
нистр. правосъдие отъ М. Хр. Па-
таревъ, секретаръ при В. Админ. Сждѣ,
подъ редакцията на професоръ Д-ръ
Т. Кулевъ — Практиката на
В. Админ. Сждѣ.

ЦѢНА 7 ЛЕВА

Книгата е № 3 отъ Правно-Со-
циологична Библиотека. Изписва се
отъ печатница и книгоиздателство
„Право“, София, Раковска 99, 1-3

— Доставянето изданията на ор-
ганизацията и абонирването за сп. „Le
Mouvement Dobroudja“ и за вѣстни-
ка „Добруджански гласъ“ става при
самата организация, Площадъ Черна
Джамия № 5 телефонъ 368.

Четете вѣстникъ
„Добруджански гласъ“

ЛИТЕРАТУРА ЗА ДОБРУДЖА — СОФИЯ.

1. Добруджа въ общия конфликтъ на ин ереси. Поли-
тико-икономически етюдъ отъ Д-ръ П. Вичевъ. 6 лева.
2. Ромжескитъ жестокости надъ отвлѣченитъ добру-
джанци въ Молдова подъ уредбата на Драг.
Пачовъ и Д. Кацевъ. 2.20 лв.
3. Стари и нови метници въ Добруджа (художествено
етнографически етюдъ) отъ Ив. Енчевъ — Видю. 12 —
4. Стефанъ Караджа (живописни бѣлѣжки отъ Ст.
Чилингировъ. 2 —
5. Политическата сѣдба на Добруджа слѣдъ берлинския
конгресъ отъ М. Марковъ. 1 —
6. Историческитъ прага на България върху Добруджа
отъ М. Г. Марковъ. 2 —

Доставятъ се отъ Организацията пл. „Черна Джамия“ № 5

СОФИЯ. — Телефонъ 368.

ЧИНОВНИЧЕСКОТО КООПЕРАТИВНО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО Д-ВО

ЗА ПЕРИОДА 1915 — 1918 ГОД.

е публикувало въ „Държавен вѣстникъ“ бр. 22 т. г. своя отчетъ.
Понеже тоя отчетъ прѣдставлява особенъ интересъ поради войната,
то правимъ следнитъ извлѣчения отъ него.

На 1. I. 1915 г. дружеството е имало въ сила 22,945 полици
за 75,091,850 — лв., а на 31. XII 1918 г. тѣ сж били 30 280 полици
за 10,056,100 лв.; само за 6 мѣсеци отъ текущата година сж
застраховани за повече отъ 40 милиона лева. Прѣзъ отчетния
периодъ сж изплатени 5,341,388.12 лева. Въпрѣки тая грамална
загуба дружеството е успѣло да увеличи математически си ре-
зерви отъ 6,119,428.21 лв. на 1. I. 1915 год. на 16,566,678.69 лв.
на 31. XII. 1918 год. т. е. съ 10,445,250.48 лв. или 267%/. Всич-
китъ фондове сж нарастали отъ 7,950,639.05 лв. на 18,270,143.03 лв.
т. е. 11,219,503.98 лв. Прѣзъ 1915 год. е раздало на членовѣтъ
дивидентъ 60,684.52 лв., а прѣзъ 1916 г. — 93,371.26 лв. Събра-
нието рѣши да се раздаде дивиденда и за 1917 год. — 141,458.81
лв. и 1918 год. — 190,852.88 лв. или за отчетния периодъ ще се
раздаде всичкото дивидентъ на членовѣтъ — 486,334.57 лв. Пра-
вятъ впенателни пласментитъ на дружеството, които сж се раз-
вили така: текущи смѣтки на 1. I. 1915 год. сж били 1,071,624.38
лева, а на 31. XII 1918 година сж били 1,748,593.98 лева, цѣнни
кнѣжа отъ 3,813,900 лв. — на 7,024,100 лв., заемъ срѣщу застрахо-
вателнитъ полици отъ 1,092,815.39 л. — на 1,473,901.21 л. ипотеки
отъ 556,021.71 лв. — на 8,453,260.19 лева. Всички застрахователни
дружества на континента въ Европа пласиратъ най голѣма частъ
отъ своитъ резерви и фондове въ ипотекарни заеми. По тоя пжтъ
върви и Чинovníщкото дружество. Характерно е увеличаването
имотитъ на дружеството. На 1. I. 1915 г. то е имало имоти за
280,293.59 л., праздното мѣсто срѣщу руската църква на ул. „Царъ-
Освободителъ“, на което мѣсто сж сложени основнитъ на 5 етажно
здание, когато сега неговитъ имоти въ баланса сж за 1,170,358.24 л.,
вънъ отъ спомѣнатото мѣсто, дружеството има триетажно здание
на ул. „Царъ Освободителъ“ № 4 срѣщу двореца и 100,000 кв. м.
ливади до София, на което ще се строи санаториумъ.

Новиятъ съставъ на управителния съвѣтъ е: прѣдсѣдателъ
Ас. Ивановъ, подпрѣдсѣдатели: Кир. Г. Поповъ и Ив. Бешковъ
и членове: Андрия Лячевъ, В. Н. Тантиловъ, Д-ръ П. Джидровъ,
проф. Ал. Цанковъ, професоръ Д-ръ Ст. Кировъ, Т. Г. Влай-
ковъ, В. Т. Велчевъ, Лаз. Вѣлчевъ, Хр. Чакаловъ, Д-ръ Хр. Му-
тафовъ, Ив. А. Цоневъ и Ив. Площакъ.

1—1.

Акционерно Дружество

ПЕЧАТНИЦА „ДОБРУДЖА“

основенъ капиталъ 400,000 лева.

Седалище София

Печатницата е модерно инсталирана и снабдена съ най-
отбрани модерни шрифтове, български и френски. Приема да
печати всѣкакви видове печатни издания, като:

вѣстници, списания, търговски книжа, регистри, блан-
ки, пликотве и др. на български и френски, различна голѣмина.
Порѣжкитъ се изпълняватъ ЧИСТО и БЪРЗО.

Прѣжкитъ се приематъ при Търговска Чинovníщеска
Банка, на жгѣла на ул. Раковски и Вълковичъ, телефонъ 1186
и въ печатницата, улица Алабинска № 16.

Има на складъ разни видове хартии за печатъ, пликотве и др.

ДОБРУДЖА за добруджанци

Акционерно Д-во Печатница „Добруджа“ ул. Алабинска № 16.